

MINDSZENTI LAP

Megjelen minden vasárnap.

TARSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 korona | Negyed évre . . . korona
Fél évre 2 korona | Egyes példány ára 8 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyilttér garmond soronként 60 fillér.

Mindszent, 1912. november 24.

47. szám.

Tizennegyedik évfolyam.

Az új adótörvény.

A jövedelmi adóra vonatkozó végrehajtási utasítást is közzétették a napokban, amivel az új adótörvények életbeléptetéséhez szükséges összes általános érdekű rendeletek már mind nyilvánosságra kerültek, a közadók kezeléséről szóló törvényre vonatkozó végrehajtási utasítás kivételével, amely azonban az anyagi törvényekre vonatkozó utasításokkal szemben a nagyközönség szempontjából alárendeltebb jelentőségű. A rendeletek közzétételével egyrészt az adózó közönség bő tájékoztatást nyerhet az év végén életbelépő új adózásról, másfelől megszűnhetik az a sokfelől táplált hiedelem is, mintha az új adótörvények életbeléptetése 1913 január 1-ről elhalasztatnék.

A nagy reform a jövő év elején valóssággal életbe lép, és ezzel mai adórendszerünk gyökeresen átalakul. Megmaradnak ugyan a mai adók is, de azok gyökeresen átalakulnak, egy részük pedig, mint az I., II. és IV. osztályu keresetadó, valamint az általános jövedelmi pótdadó teljesen megszűnik. Viszont a jövő év elején életbe lép egy új adó: a jövedelemadó, amely mai egyenes adózásunkat teljesen átalakítani lesz hivatva. Ma minden kereset és jövedelem után két adót fizetünk, a föld-, ház-, tőkekamat- és keresetadót, valamint ezeknek az adóknak a százalékával megállapított általános jövedelmi pótdadót. Ez a helyzet, vagy is az, hogy két adót kell fizet-

nünk, január elsején sem fog megszűnni, de a jelentős különbség az lesz, hogy az általános jövedelmi pótdadó megszűnik és helyébe az új jövedelmi adó lép, a melyet azonban nem a többi egyenes adók százalékával, hanem az összes jövedelemnek fokozatosan, vagyis progresszive emelkedő százalékában fognak kivetni.

A jövedelmi adónak életbeléptetése kétségkívül igazságosabb adóztatást jelent a mainál, mert az igazságos adóztatás csupán az egész jövedelemnek adó alá vonásával érhető el. Ha két ügyvédnek teljesen egyenlő a keresete és az ügyvédi foglalkozásból eredő kereset után egyenlő összegű keresetadóval vannak is megterhelve, ez az adóztatás nem tekinthető teljesen igazságosnak akkor, ha az egyik a keresetén kívül vagyonának a jövedelmét is élvezi, míg a másik tisztán a keresetere van utalva. Ebből az egy példából is láthatók, hogy csupán a keresetadó, amely az egyes foglalkozásokból eredő kereseteket éri, egymagában igazságos és arányos adóztatásra nem vezethet, hanem szükséges, hogy az összes jövedelmet a jövedelemadóval is megterheljük, amely ennek következtében a keresetadó aránytalanságait kiegyenlíti.

Igaz ugyan, hogy az a magában véve helyes elv, hogy a jövedelemadó az összes jövedelmet kell érnie, egyúttal arra vezet, hogy az eddig adómentes értékpapírok és főleg az állampapírok kamattörvényét is be kell vonni a jövedelembe, amelyet megadóztatunk. De

ezen nem lehet segíteni akkor, ha a progresszív jövedelmi adóban rejlt igazságot érvényre akarjuk juttatni. Mert furcsán érvényesülne a progresszív adó, ha az adómentes papirokból eredő jövedelmet mentesítenők alá. A leggazdagabb polgárok akkor kevesebb adót fizetnének, mert kevesebb jövedelemmel rendelkezének, mint azok, akiknek keresetadó alá tartozó keresetük van. Vagy igazságosnak tartjuk és óhajtjuk a jövedelemadót, és akkor azt minden konzekvenciájában kell akarnunk, vagy pedig teljesen le kell mondanunk róla.

Az adóreform életbeléptetésére különben a mai adótehernek általánosságban meglehetősen leszállítását jelenti. A tőkekamatadónak 10 százalék helyett általánosságban 5, a keresetadónak 10 százalék helyett 3 százalék lesz a kulcsa. A mai általános jövedelmi pótdadó az említett adóknak a 35 százaléka, vagyis magának a jövedelemnek 3 és fél százaléka volt, míg az új jövedelmi adó csupán 15.000 korona jövedelemnél éri el a 3 százalékot. Az új teher tehát a mai állami adótehernek körülbelül csak a fele. Nem téveszthetjük ugyan szem elől, hogy ha a kereset és jövedelem bevallására kényszer nem áll fenn és ennél fogva a mai, a papíron 10 százalékos adóteher a valóságban ennek jóval kisebb részét jelenti.

Az első kérdés ennél fogva az, vajjon az új adóteher elegendőleg leszállított-e arra a színvonalra, ahol az adózó pol-

TÁRCA

TULVILÁGI HANGOK.

Germaine, a kedves kis színésznő a múlt nyáron véletlenül a barátnőm lett. Egy szállóban lakott velem a tengeri fürdőn. A közös asztalnál ismerkedtünk meg, kirándulásokat tettünk kerékpáron és a tengeren, de hosszú ideig csak mint egyszerű pajtások. A hirneve kifogástalan volt. Színészkedett, hogy függetlenül élhessen, minden nagy lelkesedés nélkül és közepes talentummal.

Egy forró augusztusi este a tengerpart egy félreeső helyén találtam őt, hová, mint én, ő is friss levegőt szívni ment. A foszforeskáló hullámok erőltlenül kergetőztek, mintegy ők is alél-tan a forróságtól. A világító tornyok pislogtak. Mögöttünk a távolban elhaló zene szólt. Akkor történt...

Párisban, télen, viszonyunk tovább szövőődött anélkül, hogy valaha tartósnak, mélynek látszott volna. Sem fogadkozások, sem jövő tervek, sem célozgatások, melyek anélkül hogy világosan kötnének, bizonyítják, hogy a kapocs erős.

Semmi!... Keresek az emlékezetemben: semmi!... Hogyan is hihettem volna, hogy Germaine a csöndes, a mindig mosolygó... Nem, nem értem a szemrehányásokat, melyekkel elhalmozom magamat...

Az egyik miniszterium fényes küldetéssel kínálta meg. Három évet kellett volna legalább is eltöltenem egy távoli gyarmatunkon. Elfogadtam.

És figyelmeztettem kis barátnőmet, hogy ilyen hosszúra nyúló elválás természetesen viszszaadja mindkettőnknek a szabadságát.

Nem tudnám festeni a kétségbeesést, mely kitört ebben a csöndes kis asszonyban! Olyan váratlan, olyan roppant volt, hogy eleinte ha nem is tettették, legalább idegesen tulhajtott-nak tartottam.

De nem! Borzasztó zokogások közt könnyörgött szüntelen maradjak Párisban vagy vigyem őt is magammal; oda hagyja a színházat, harmadik osztályon utazik szolgálóm lesz... Minden inkább mint ez az elválás... ez a szakítás!... Soha sem szeretett, csak engemet, csak értem él a világon... Két hét alatt pár évet öregedett...

Beteg lett úgy, hogy nem léphetett fel a színpadon... Azok közé tartozott akik csak egyszer szeretnek az életben... Nem is adnak ennek hifelt, pedig hát...

Megrendítve ekkorra szerelem által, mindamelllett erőlködtem szembe szállni vele. Magammal vinni Germainet lehetetlen volt; le kellett volna mondanom erről a küldetésről, melyet csak hosszas küzdelem után vívtam ki és a pályám volt mindig az én egyetlen igaz szenvedélyem. Másrészt jól éreztem, a saját kínaimon, hogy én is szeretek, hogy engedni kezdek. Küzdöttem egész fájdalmas erőlködéssel; igen, megvolt ez a csuf bátorságom, mert az ambíció moloch, a leggonoszabb mindenek közt.

A szerelem végre is diadalmaskodott. Lasankint feltettem magamban, hogy feláldozom pályámat Germainenek. Nem adtam ezt tudtára; napról-napra halogattam, alkalomra vártam, hogy annál nagyobb legyen a meglepetés. Minő csókot kapok majd tőle, ha megvallom neki, hogy az életem jövőben egészen az övé.

Ismeretségünk évfordulóját lakomával ké.

**Olcsó
pénz!**

Váltó-, kötvény-, jelzálog- és törlesztéses kölcsönöket mérsékelt kamattal mellett nyújt

A Mindszenti Takarékpénztár

gárok érdekeinek kockáztatása nélkül bátran eleget tehetnek a törvény rendelkezésének, a mely a kereset és jövedelem bevallását szigorúan előírja, sőt elmulasztását büntetéssel is sújtja. Mi azt hisszük, hogy az egészben 6—7 százalékos adóteher, amely nem ritkán ennél is kevesebb, elegendő alapot nyújt arra, hogy az adózó polgárok eleget tessenek állampolgári kötelességeiknek és nyugodtan bevallhassák jövedelmeiket. Ne feledjük el, hogy a jövedelmi adónak egész szerkezete azon épül fel, hogy az állampolgárok eleget tesznek és pedig lelkiismeretesen tesznek eleget a jövedelem bevallására vonatkozó kötelezettségüknek. Ennek a kötelességnek a pontos teljesítése megmenti az adózót az adóhatóságok felesleges zaklatásától és lehetővé teszi az adónak igazságos megállapítását.

Éppen az adómorál az, amire a jövedelemadó számít és amire számítani kell.

Egy ország bukása.

Szomorú, a világtörténelem évezreideiben gyakran ismétlődő tragédia játszódik le a Keleten: bomlik — foszlik egy ország, mely hajdan nagy hatalmával rettegésben tartotta az egész keresztényvilágot.

Ereje, hatalma egyre fogyott. De bár ereje még ma is — amikor enyészet marja szervezetét — eléggé tekintélyes hatalma szinte teljesen eltörpült.

Nemrégiben Kinát fenyegette hasonló veszedelem. De ott nemcsak felismerték a modern szellemet, hanem érvényt is tudtak neki szerezni. Fölülemelkedtek a többezeréves vallás hagyományos félszegségein, bátor lélekkel, szinte emberfeletti munkával sikerült kilubickolniok abból a maradiságból, mely életnek csak azt ismerte el, ami a híres, időközben már lerombolt, kínai falakon belül folyik.

Törökország, az európai államok szomszédja, sem maradhatott érzéketlen e szellemmel szemben, ott is akadtak

reorganizátorok, kik halomra döntvén a vallásnak ama bástyáit, melyek az állam egészséges fejlődésének útját állták, meg akarták vetni a jelenkorba illeszkedő alkotmány alapját.

Nem sikerült nekik.

Nem sikerült, mert munkájuknak nem készítették elő eléggé gondosan a talajt, s nem sikerült, mert a Koránba vetett fanatizmus a török népben erősebbnek bizonyult a létfenntartási ösztönnél.

Pedig nem a Koránban rejlő nagy igazságokat, az abba lefektetett nemes alapelveket kellett volna leküzdeni, csak egyes kicsinyes tételeket, amiknek lehet, hogy még Mohamed próféta korában jogosultságuk volt, de ma már csak kerékkötői a szabad fejlődésnek. A végzetes hiba tehát az volt, hogy a derék mozlímok nem voltak kiábrándíthatók ama hitökből, hogy évszázadok nem tűnhetnek nyomtalanul, nagy, felforgató változások nélkül.

Am igazságtalanság volna a török birodalom bomlásának okát egyedül a vallási fanatizmusban keresni. S ha más kárán akarunk tanulni, ha okulni akarunk abból a katasztrófából, mely most az egykor hatalmas Törökországot éri: akkor a baj egyéb okait kell fürkészni. És ezeket nem nehéz megtalálni.

Évtizedek óta gyalázatosak voltak a közviszonyok Törökországban. A közgazdaság korrump és erélytelen, hadserege és pénzügyei elhanyagoltak voltak. Ami pedig leginkább sietette a romlást, az nyomorult közgazdasági helyzete volt.

Mert a mai állam ereje nem a hadsereg. A hadsereg csak képviseli az erőt, maga az erő azokban az anyagi forrásokban rejlik, melyeket az államnak sikerül megszerezni. Az a híres kijelentés, hogy „a háborúhoz három dolog kell: pénz, pénz és ismét pénz”, hiven jellemzi az imént állított igazságát.

A közgazdaságilag dezolált Törökország ereje fogyott, hatalma pedig összedőlt nem azért, mert hadseregének fenntartásához, élelmezéséhez nem volt elég pénze. Ennek a betegségnek bacil-

lusai rontották meg szervezetét, még mielőtt a külellenség mért volna reá halálos csapást.

Ennek a betegségnek a csiráit nálunk is lehet észlelni. Pénzforrásaink a rossz közgazdasági viszonyaink következtében bedugultak és helyzetünk mind komorabbá válik. S most, mikor a közgazdasági elgyengülés végzetes határát másnak a kárán szemlélhetjük: legfőbb ideje, hogy minden gondunkat, minden erőnket közgazdaságunk erősítésére fordítsuk, még mielőtt a gondatlanság okozta kár pótolhatatlan lenne.

Ujdonságok.

— **Rendkívüli közgyűlés.** Mindszent község képviselőtestületének tegnap ismét közgyűlése volt, melyen egyetlen tárgyalás az anyakönyvi hivatal elhelyezésének kérdése szerepelt. A gyűlés iránt nagy érdeklődés nem volt. Az előjáróság előadta, hogy az anyakönyvvezetői hivatal helyisége föl lett mondva újra, ezért új helyiségről kell a községnek gondoskodnia. Reá gondolt az előjáróság a régi ápodai iskolának utca felőli üres helyiségeire, de azokat nem találta alkalmasnak még a szükségesnek mutató átalakítások után sem. Ezért ismét csak bérhelyiségek után kellett néznie, olyan után, amely a követelményeknek minden tekintetben megfelelne addig is, amíg a község az új községházát felépítendő és abban az anyakönyvvezetői hivatalt is elhelyezni bírja. Annál is inkább ilyet, mert hogy a mostani helyiségek is már többször kifogásolva voltak a felügyelők által, sőt birsággal is volt már a község fenyegetve az esetre ha megfelelőbb helyiségről nem gondoskodik. Tehát, ha felmondva nem lett volna is a bérhelyiség, indokolt lett volna alkalmasabb helyiségről gondoskodnunk, mielőtt a kilátásba helyezett büntetés a községre kiméretik. Régi épületekben vagy nem talált az előjáróság alkalmas helyiséget, vagy nem volt a tulajdonos hajlandó a kívánt átalakításra. Ezért az újonnan épült takaréki épületre hívja föl a képviselőtestület figyelmét, mint amelyben még valószínűleg kaphatna a község megfelelő helyiséget. Javasolja tehát az előjáróság, hogy küldjön ki a képviselőtestület egy bizottságot, amely megvizsgálván úgy az ápodai iskolát mint a takaréktár épülőházát és adjon mielőbb jelentést arról, hogy körülbelül mibe kerülne az ápodai iskola átalakítása s mennyiben felelne meg az anyakönyvvezetői hivatal követelményeinek az esetleg átalakított iskolai helyiség, valamint arról, hogy esetleg miként juthatna a község az új takaréki épületben megfelelő helyiséghez. — Erős vita fejlődött ki a javaslat után. Egyesek az ápodai iskola átalakítása mellett harcoltak. Érvük vala, hogy az kevesebbe kerülne, mintha bárhol bérelnénk s hátha szemethun a fölöttes hatóság még néhány évig a szabályellenes helyiségek fölött. — A kockázat is felér a megtakarítandó hábr kevés bérösszeggel. Mások a takaréki új épületben kívánták elhelyezni az anyakönyvvezetői hivatalt, mert ha drágább volna is a helyiség, de a polgári frigy méltóságának megfelelő diszes helyen volna. Utaltak a község háza átalakítására, amely annyi ezer koronába került s még sem felel meg a várakozásnak és rendeltetésének, s legfőképpen siettetni a rosszul sikerült átalakítás az új községház felépítését. — A szóharc személyes tere is átsapott, ahol Korom Gáspár képviselőt elhagyta hideg vére s szokatlan érzékeny volt. Pedig hát ő sem mindig tud egyformán kiméletes lenni, tehát a netalán elhangzott vágásokat nem indokolt mértéken túl hatolni, annál kevésbé, mert hiszen látni kell

szültünk megülni szerelmi kettősben a Germaine lakásán. Virággal volt diszítve az asztal. Germaine nyugodtnak, majdnem boldognak látszott; nevetett. És kegyetlenül, hogy növelje a gyönyört, melyet élvezni fogok, ha tudatom vele a jó hírt, még egyre halogattam annak a bejelentését.

Tizenegy óra tájban váltunk el. A lépcsőházban bucsuzott tőlem, mint rendesen, talán kissé hosszasan.

És amint egy emeletet lementem visszahívtam, hogy még egyszer megöleljen.

Ugyanakkor éjszaka a barátnőm hangja ébresztett fel álomból, háromszor kiáltotta a nevémet hangosan tisztán esengve. Felgyújtottam a villamos lámpát abban az abszurd várakozásban, hogy az ágyam előtt látom Germainet... De hát nem volt neki még a szobám kulcsa.

A faló óra éjjel után egy negyedet mutatott, valószínűleg lázálom volt... De nem birtam újból elaludni; gyötört ez a hallucináció.

Utóvégre is felkeltem és a telefonhoz hívtam Germainet. Ekkor fél egy volt.

Amint a kagylót a fülemhez emeltem hallottam a kis barátnőm hangját; kétségen kívül neki is az a gondolata támadt, mint nekem; beszélni akart velem. Gyakran megtörtént ugyanis, hogy beszélgetünk telefonon éjszakánként.

Mondtam neki, hogy hangját hallottam álomban és felriadtam rá.

— Minek izgatod magadat? felelte nekem. Mire való az aggódás, a gond? Sohase busulj, légy inkább vidám!

Erre megsugtam neki a titkomat. Gyöngéden elmondom neki, hogy érette lemondtam a kül-

detésről, hogy imádom őt, hogy nőül szándékozom őt venni.

Könnyű, kissé gúnyos nevetést hallottam.

— Tudom, édesem! hangzott a Germaine hangja. Nagyon jól tudom. Én is szeretlek forrón, igazán! Csókold meg az ibolyát, melyet a múlt nyáron neked szakítottam s melyet azóta a tárcádban hordasz... A viszontlátásra!... a viszontlátásra!... a viszontlátásra!...

Hangja egyre gyöngült, mintha Germaine fokozatosan távozott volna a telefonkészüléktől. És én hallottam a központi kisasszony kissé türelmetlen közbeszólását:

— Halló! Nos mi lesz? Minő szám tetszik?

Gépiesen bementem a Germaine számát.

Pillanat múlva a szobaleánya rémülettől szagattott hangon hebegte:

— Oh, uram, ez iszonyatos! Az asszonyom megölte magát... igen, megölte! éjjel után egy negyeddél! Revolverlővést hallottam... de az ajtó erősen be volt zárva. Kiáltottam... a házmester jött... most törtük be az ajtót. Egy golyó a szájban, szörnyet halt... A rendőr itt van!...

Ugy hát ki hívott engemet, ki riasztott fel álomból ugyanabban a pillanatban, mikor Germaine meghalt? Ki beszélt velem egy negyed óra múlva az ő utolsó lehellete után?

Ó? Ki meri ezt hinni? Két hallucináció?... Én erős, egészséges vagyok, sohasem voltak lázálmaim. És hihető-e, hogy ennyire összeessenek a valósággal.

Higgyem-e, hogy Germaine a halála után felém jöhetett s beszélhetett velem? Remélhetem-e, hogy viszontlátom őt. Higgyem-e ezt?... Igen... hiszem, hiszem!

azt mindkét félnek, hogy egyformán a község érdekében emeltek szót. — A közgyűlés egyébként bizottságot küldött ki véleményes javaslat tételre. Magunk részéről nem látnánk nagy hibát abban, ha a község az anyakönyvvezetői hivatalt az ápodai iskolában helyezné el. — A két rossz közül ez volna a kisebb, mivel kevesebbe kerülne a községnek, mintha bért fizetne. Szerény nézetünk szerint még talán átalakítás nélkül is meglehetne próbálkozni vele. Az átalakítást akkor is csinálhatja a község, amikor reá kényszeríti a fölöttes hatóság.

— **Főuri vadászatok.** A pusztaszeri nagy vadászatok a Pallavicini-uradalom a ránk következő héten tartja meg: november 27—30-ig. Az előkészületek minden irányban serényen folynak a magas vendégek fogadására. Pallavicini Alfonz őrgóf ur öméltósága már tegnapelőtt Pusztaszerre érkezett, hogy az irányító utasításokat személyesen adja meg. Ugyanezen napon Mindszenten is benn járt s utjában Szilvássy Sándor plébános urnál látogatást tett.

— **Köszönetnyilvánítás.** A tüzőltő otthon javára jegy megváltás és felülfizetés címén kaptunk Hám János urtól 2 K, Elek Ignácné urnőtől 1 K-át, melyért ezuton mond köszönetet a parancsnokság.

— **Műkedvelői szini-előadás.** Szinte jól esik arról értesülnünk, hogy az iparos és kereskedő fiatalok által a mai napon tartandó szinielőadás és az ezt követő Katalin-bál iránt a község körében szokatlan érdeklődés nyilvánul meg. Meg is érdemi a pártolást s mint a próbák mutatják, ki is fogja elégiteni a legmagasabb igényeket is, mivel az előadó személyek nagy szorgalma s a vezetőség gondos kitaró képessége ezt következtetni engedi. — Igen kívánatos volna, ha a község az iparos fiatalok jó szándéku törekvését azzal honorálná s bennük az ambíciót azzal nevelné, hogy a kitünőknek ígérkező műkedvelői előadást és Katalin-bált minél nagyobb számban keresné fel.

— **Áradások éve.** Áradások évének nevezhetjük el az 1912-ik évet. Ez évben már negyedszer csap ki medréből a Tisza s önti el a hullámeret és okoz a védtöltések mögött megmegujuló szívargó vizeket, amelyek megakadályozzák a földek művelését s megsemmisítik a már kora őszi vetéseket. Nem is beszélünk már a közlekedés nyomorúságáról, amelyeket a tiszai révekben előidéz, melyeknél a kocsis forgalom részben már is szünetelni kénytelen, részben pedig fél napig tartó lesz egy kocsis forduló.

— **Vármegyei képviselőválasztás.** Szentesen, Csongrádon és Csanyteleken tegnap történt meg az időközben üresedésbe jött törvényhatósági bizottsági tagok választása. A választás mindenhol példás rendben folyt le. Szentesen megválasztottak: dr. Szőke József főgimn. igazgató és Korsós Tóth Sándor ipartestületi jegyző, Csanyteleken Burg Ete uradalmi kasznár, mindhárman a munkapárt részéről végül Csongrádon Tekulics Sándor ellenzéki részről.

— **Az anyakönyvvezetői hivatal** szőnyegen forgó kilakoltatása fölvetett több kérdést. Nevezetesen hogy miért helyezte el a község ezen hivatalt eddig bérházban, holott ennek előtte is rendelkezésre állott az ápodai iskola. Erre nézve megnyugtathatjuk az érdeklődőket, hogy mikor az anyakönyvvezetői hivatal helyiségei bérbe vétettek, akkor az ápodai iskola épülete még mint iskola volt használva. A legutóbbi időkhöz el volt foglalva az iskola különféle közcélra úgy, hogy a községet ily irányban semmi mulasztás nem terheli.

— **Ártatlanul a fegyházban.** Öt év előtt a Szeged határában lévő öttömösi csárda előtt holtan találták Kovács Tamás Imrét, akit gyilkosa egyetlen késszurással ölt meg. A bűntény elkövetésével Lippai János öttömösi dúsgazdag parasztleányt gyanúsították, akit a meg-

gyilkossal az utolsó éjszaka együtt láttak. Ez alapon a legényt letartóztatták és noha ártatlanságát hangoztatta, mivel alibit bizonyítani nem tudott, a szegedi törvényszék esküdtbírósa tizenkét évi fegyházra ítélte. El is vitték Illavára, ahol most büntetését tölti. Ebben a rég elfeledett ügyben most — mint Szegedről jelentik — váratlan fordulat történt. Öttömösön október közepén összeszurkáltak egy Kistakács János nevű legényt, a ki aznap érkezett haza Galiciából, a hol az egyik ottani huszárezrednél szolgált. A súlyosan sérült legényt beszállították a kórházba, a hol kihallgatásakor azt vallotta, hogy Ördög József és Ördög István öttömösi legények szurták le, mert ő tudta egy régi bűnüket. Vallomásaiban ezután előadta, hogy öt évvel ezelőtt a két Ördög testvér szurta le Kovács Tamás Imrét és őt, a ki látta a gyilkosságot a két testvér szintén legyilkolással fenyegette meg, ha őket el meri árulni. Mivel nemsokára elvitték katonának, csak most, hogy hazaérkezett Galiciából, tudta meg, hogy Lippait ártatlanul elítélték. Ördögék attól tartottak, hogy lelepi őket s ezért akarták eltenni láb alól. A vallomás után Kistakács meghalt. Az ártatlanul fegyházra ítélt Lippai szülei most pörújítást kértek. A szegedi törvényszék legközelebb határoz a pörújítási kérelem felett.

— **A tanítók betegsegélyzője.** Álmodozó, kicsi puszták, félbenmaradt hegy-mögötti falvak s feltörő városok tanítóinak érdekében írjuk e sorokat, melyeknek fejlődését a tanító lendíti előre. Mert a tanító mindig a fejlődés szekerébe volt fogva. És ott is marad. Mert a kultúra mindig azok elleni lázadt fel, akik teremteték. A mai iskola még a betegségek gyűjtő központja. A tanító családja kapja meg mindig legelőször a fertőző betegségek legkülönbözőbb nemeit. Tehát a tanítóság a társadalomért nemcsak a maga, hanem a családja életét is kockára teszi. Tehát a legteljesebb segítséget egy nobiles nemzetnek nem volna szabad megtagadni tőlük. Csakis a társadalom zökkenetheti ki a kátyuból a tanító vesztelő sorsát. Csakis a társadalom enyhítheti nyomorúságát. És most erre itt az alkalom. A Tanítók Szövetsége engedélyt kapott betegsegélyző alapja javára egy sorsjáték rendezésére. A sorsjáték fővédnökségét gróf Zichy János, maga a kultuszminiszter vállalta. Kétszáz ezer darab egykoronás sorsjegyet szórt szerte a Szövetség az országban, melynek jövedelmét ezer beteg tanító, tizezer beteg tanítógyermek várja. Ezen sorsjegyekből minden tanító kapott. Könnyítse tehát meg a társadalom a tanító munkáját azzal, hogy maga kérje ezen egykoronás sorsjegyeket a tanítótól, hogy ne kellessen annak kínálgatásával a szegény tanítónak pirulnia. Mindnyájunknak volt tanítója és mindnyájunknak lesz gyermeke, kit a tanító oktató. Mivel tehát a tanító egészségét a mi kulturérdekeink rabolják el: tartsa erkölcsi kötelességének a társadalom az adósság lerovását. A tanító-sorsjegyek még csak pár hétig lesznek forgalomban s ha a társadalom segítsége elmarad: a remény utolsó forrását is betömrheti az indolencia.

— **Rossz kenyérkesete** volt ez évben a két kézi munkás embernek. Bárhol kezdett munkába az egymást követő esőzések félbeszakították azt, sőt lehetetlenné, tehát. Így aztán állandóan vándorlásban töltötte idejét, amit kereshetett nagy részben el is utazta. Nem lehet tehát csodálni, ha a kézi munka ára még ma is oly szokatlan magas. Valamiből mégis csak élni kell mindnyájunknak.

— **A letört gavallér.** Szirmay Simon Károly, előkelő származású, de teljesen leszegényedett gavallér néhány évvel ezelőtt kitűnő partit csinált. Elvette Nagy Monus Eszter vásárhelyi özvegyet, akinek hatezer hold földje volt. Szirmay rövidesen nyakára hágott az egész vagyonnak. Hogy pénzt szerezzen, hirdetni kezdte a lapokban, hogy hatvanmillió darab elsőrendű csemege-szőlő-veszeje eladó. Akik aztán rendeltek, azoknak értéktelen szőlővesztőt küldött. Diszes naptárt is csináltatott, sorsjegyet is mellékel hozzá, amely főnyereményül száz ezer és tizezer koronás összeget ígért. Az egész sorsjegyjáték azonban szintén szélhámoskodás volt, a sorsjáték, a húzás nem történt meg. A

szegedi törvényszék Szirmayt másfél évi börtönre, a feleségét három havi fegyházra ítélte el. A tábla Szirmay büntetését öt hónapi, feleségét pedig nyolc napi fegyházra szállította le.

— **Mozi.** Községünkbe e hét folyamán egy mozi érkezett, mely a Bertók-féle vendéglőben tart előadásokat, igen kevés szerencsével. Az eddigi előadásokat ugyanis alig néhányan nézték meg. Birálatot nem mondunk a képekről, de valószínűleg azért nem pártolja közönségünk e mozit, mert nem bírja egykönnyen elfelejteni a tavasszal és nyáron itt tartózkodó hatalmas arányú és legmodernebb felszerelésű Báthory- és Tepli-féle mozikat, melyek valóban városias nivóju előadásokat produkáltak.

— **Gyermekeknek tilos a vágóhídon tartózkodni.** A földmivelésügyi miniszter leiratot küldött a törvényhatósághoz, melyben elmondja, hogy tudomása szerint egyes vágóhídon 14 évesnél fiatalabb gyerekek is ott tartózkodnak a vágatások alatt s bámulják a mészárosok és hentesek véres munkáját; ami pedig a zenge korban lévő gyermekek fejlődő erkölcsi érzékére káros befolyása lehet. A vágóhídi szabályrendelet különösen is tiltja, hogy ilyen zenge korúak — mészáros inasok kivételével ott tartózkodjanak. A miniszter most felhívja a hatóságot, hogy ezen szabályrendelet tiltó rendelkezésnek hathatósan érvényt szerezzen.

Köhögés, rekedtség és hurut
ellen nincs jobb a
Réthy-féle PEMETEFÜ cukorkánál.
Vásárlásnál azonban **vigyázzunk** és határozottan **Réthy-félét** kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van. Az eredetinek minden darabján rajta van a **RETHY** név.
1 doboz ára 60 fillér, Nagy doboz 1 korona. Mindenütt kapható!
Csak Réthy-félét fogadjunk el! 1—6

HORVÁTH ANTAL
GRAFIKAI MŰINTÉZETE
MINDSZENT
MODERN NYOMTATVÁNYOK
GYÁRTÁSA

Ne menjen vidékre,

mert a legkényesebb városi izlés szerint válogatott finom szövetekből készítik

elegáns ünnepélyi ruhákat; esküvői és vadászöltönyöket, bőrkabátokat, polgári ruhákat stb.

A vidéki munka nem jobb, de drágább!

Nálam mindenki teljes megelégedésre lesz kiszolgálva. Ha tehát szépen és olcsón akar ruházkodni, akkor keresse fel üzletemet, mely a piac-téren, özv. Bárdosné házában van.

Teljes tisztelettel

LENGYEL SÁNDOR

angol úriszabó, Mindszent.

FIGYELJEN A CÉGRE!

**Lakodalmakra
házi ünnepélyekre**

tisztán kezelt jó zamátú

Bort,

saját főzésű igen finom

Pálinkát,

hordós vagy palackos

Sört

nálam vehet a legolcsóbban!

Vig Dániel

pálinkafőzdéje, bor- és
szesznyakereskedése

Mindszent, Pallavicini-tér 126. sz.

Cukrászda megnyitás!

Tisztelettel értesitem Mindszent község nagyérdemű közönségét, hogy folyó évi december hó 1-én Gémes Lajos úr házában minden igényeknek megfelelő

cukrász-üzletet nyitok.

Tisztelettel

Vogel Jenő, cukrász.

Ez a hely
Weisz János
fűszer-üzletének
karácsonyi hirdetése
részére van fenntartva!

Gumibélyegzőt legmodernebb betűkkel tökéletes szép kivitelben jutányos áron gyártok. Bélyegzőpárnák és festékek raktáron. Horváth Antal, Mindszent.

A már világhírű Kolozsvári (Heinrich)

**Szent László fertőtlenítő
Pipere-Szappan**

Órás- és ékszerész-üzletemet

Gémes Lajos úr házából folyó évi november hó 1-én a Piac-téren levő özv. Bárdos Flóriánné házába helyeztem át.

Ezen alkalommal raktáramat a mai kor igényeinek megfelelőleg tetemesen kibővítettem, hogy mindenki megtalálhassa nálam a tetszésének vagy kívánságának megfelelő árút.

Órák, ékszerek, tajtékpipák és szipkák, varrógépek, kerékpárok, gramofonok és gramofon-lemezek

a legkülönbébb kivitelben egyszerűtől a legdiszesebbig, nálam állandóan raktáron vannak és a legolcsóbb áron kaphatók.

Óra- és ékszer-javítások szakszerűen és jótállás mellett eszközöltetnek!

Szives pártfogást kér teljes tisztelettel

Gyovay István órás és ékszerész : Mindszent.

Schvaroz József és Társa

Alapítási év 1884.

Budapest

VÁCI-KÖRUT 53.

Szabadalmazott Ventzki gőztakarmány-füllesztő

65, 100, 160, 300 és 620 liter ürtartalom.

Fülleszt 40—60 perc alatt!

Fülleszt 40—60 perc alatt!

Hordozható pálinkafőző üstök

100—400 liter ürtartalom.

AZ ÚJ SZESZADÓTÖRVÉNY ELŐÍRÁSAI SZERINT.

Angol marha- és lónyirógépek és ollók!

Épületfa- és deszka-eladás!

Miután az állomás mellett levő fatelepemet gőzmalom és gőzfűrészgyár építésére átadtam, ennél fogva raktáromon levő összes faanyagjaimat jutányos árban elárusítom.

Teljes tisztelettel

Bozó Gábor, fakereskedő.

kincset ér a háznál. Biztosan megóv minden ragályos betegségtől és amellet remek illatával kiváló bőrfinomító anyaga folytán elsőrangú kosmetikai cikk.

Kapható mindenütt!!

Ára 70 fillér.